

Μητροπολίτης Πειραιώς: Η Σαμαρείτιδα έγινε η γυναίκα που θα θυμόμαστε έως το τέλος της ιστορίας

[Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Πειραιώς](#)

Στον Ιερό Ναό Προφήτου Ηλίου Καστέλλας Ιερούργησε χθες Κυριακή 18 Μαΐου 2025 - Κυριακή της Σαμαρείτιδος - ο Σεβασμιώτατος [Μητροπολίτης Πειραιώς](#) κ. Σεραφείμ.

Κατά τη διάρκεια του κηρύγματός του, ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στη συνομιλία του Χριστού με τη Σαμαρείτισσα στο φρέαρ του Ιακώβ, αναδεικνύοντας τα σημαντικά πνευματικά διδάγματα αυτής της συνάντησης. Σημείωσε ότι ο Χριστός αποκαλύπτει ότι ο Θεός είναι Πνεύμα και λατρεύεται «εν πνεύματι και αληθεία», δηλαδή μέσω του Αγίου Πνεύματος και της αλήθειας του Χριστού και

ότι η Σαμαρείτισσα, αν και αρχικά αναζητά την εξυπηρέτηση της καθημερινότητας, μεταμορφώνεται πνευματικά και γίνεται η Αγία και Ισαπόστολος Φωτεινή, αναγνωρίζοντας τον Χριστό ως Σωτήρα.

«Σε αυτή τη συνομιλία προκύπτουν πολυσήμαντα και μοναδικά διδάγματα για την προσωπική μας ζωή και τον δικό μας προσωπικό αγώνα. Και πρώτα από όλα διακηρύσσεται το “είναι” του αληθινού Θεού», είπε αρχικά ο Σεβασμιώτατος, αναφέροντας πως ‘Πνεῦμα ὁ Θεός, καὶ τοὺς προσκυνοῦντας αὐτὸν ἐν πνεύματι καὶ ἀληθείᾳ δεῖ προσκυνεῖν’

«Όταν λέει ότι ο Θεός είναι πνεύμα, εννοεί ότι είναι Άκτιστος, ότι είναι ο Άπειρος, ο Ακατάληπτος Δημιουργός των απάντων», εξήγησε.

«Κάθε τι που δημιουργείται, φανερώνει και τον δημιουργό του», είπε στη συνέχεια τονίζοντας πως «βλέποντας την αρμονία των πολυεκατομμυρίων γαλαξιών και των συμπάντων κόσμων, καταλαβαίνουμε το “είναι” του Παναγίου Θεού». Και πρόσθεσε: «Δεν μπορούμε να κατανοήσουμε τι είναι ο Θεός, αλλά μπορούμε να καταλάβουμε ποιος είναι ο Θεός. Και βλέποντας, λοιπόν, αυτό το μεγαλείο, ακούμε τον Κύριο σήμερα να μας λέγει ότι είναι Πνεύμα. Δηλαδή μία οντότης που ευρίσκεται στον πνευματικό κόσμο και γεμίζει με την παρουσία Του τα σύμπαντα. Αυτή η οντότης, που είναι έξω από το δικό μας κόσμο, γιατί είναι ο Δημιουργός του κόσμου και δεν μπορεί να υπόκειται στη φθορά και το θάνατο, όπως ευχερώς κατανοούμε, λατρεύεται και προσκυνείται “ἐν πνεύματι και αληθείᾳ”». «Έτσι λατρεύεται ο Πανάγιος Θεός “ἐν πνεύματι και αληθείᾳ”, δηλαδή ἐν Αγίῳ Πνεύματι και ἐν τῷ Ἰησοῦ Χριστῷ», συμπλήρωσε.

«Η συζήτηση είναι εκπληκτική σε δυναμισμό εννοιών και προτάσεων», επεσήμανε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας πως «το πιο ουσιώδες και σημαντικό», «ο σκοπός της ζωής μας» «είναι να αποκτήσουμε σχέση, που σημαίνει κοινωνία, μέθεξη, ενότητα με τον Πανάγιο Θεό».

Σε άλλο σημείο του κηρύγματός του ο Σεβασμιώτατος σημείωσε: Η Σαμαρείτισσα «τη μια στιγμή αναζητούσε το νερό που θα την ξεδιψούσε για πάντα, και μόλις πλημμύρισε με τη Χάρη του Κυρίου, τα άφησε όλα – και ευκολίες και νερά και σταμνιά – και έτρεξε να γίνει Απόστολος. Δηλαδή δημιουργήθηκε μια σχέση με τον Χριστό, μια σχέση ώστε αυτή η γυναίκα που είχε έξι άνδρες, που ζούσε μες στην αμαρτία, στην πορνεία, στη μοιχεία, έγινε ξαφνικά ένα τόσο φωτοφόρο πρόσωπο, που απέβη Απόστολος του Χριστού. Να, λοιπόν, ποια είναι η συμπερασματική κρίση: ότι εδώ στο Ναό ερχόμαστε όλοι μας, ανεξαιρέτως, όχι για να πάρουμε κάποια δώρα, αλλά για να πάρουμε τον ίδιο τον Κύριο, για να μπει μέσα μας ο ίδιος ο Χριστός, για να γίνουμε όμαιμοι, να γίνουμε ομόσαρκοι, να γίνουμε σύμψυχοι με

τον Κύριο». «Για αυτό ακριβώς η Αγία Τράπεζα ανοίγει και μας χαρίζει το Σώμα και το Αίμα Του. Για να υπάρξει αυτή η κοινωνία, η μετοχή της ζωής μας στη ζωή του Κυρίου και της ζωής του Κυρίου στη ζωή τη δική μας».

«Η Σαμαρείτις έφτασε από τα απλά πράγματα, από την εξυπηρέτηση της καθημερινότητας, στην αποκάλυψη, στη μέθεξη, στην κοινωνία», ανέφερε στη συνέχεια ο Σεβασμιώτατος, τονίζοντας πως «έγινε η Μεγαλομάρτυς και η Ισαπόστολος Φωτεινή. Έγινε η γυναίκα που θα τη θυμόμαστε πάντα έως το τέλος της ιστορίας».

«Εδώ ερχόμεθα, όχι απλώς για να πάρουμε κάποια δώρα, αλλά για να πάρουμε το ατίμητο δώρο που είναι ο Κύριος. Για να κερδίσουμε τον ατίμητο θησαυρό που είναι ο Πανάγιος Θεός. Για να γίνουμε μεθεκτοί του Κυρίου. Αυτός είναι ο σκοπός όλων μας», επεσήμανε ο Σεβασμιώτατος, υπογραμμίζοντας παράλληλα πως «Ναός του Θεού είμαστε εμείς». «Ο καθένας από εμάς είναι Ναός του Θεού». «Αλλά πώς θα είμεθα Ναός του Θεού, αδερφοί και αδερφές μου, εάν δεν κατοικήσει μέσα μας ο Θεός. Και πώς θα κατοικήσει μέσα μας ο Θεός εάν δεν τηρούμε τις εντολές Του και αν η ζωή μας είναι αναντίστοιχη με το μήνυμα του Ευαγγελίου Του;», διερωτήθηκε, ολοκληρώνοντας το κήρυγμά του ο Σεβασμιώτατος, επισημαίνοντας πως «ο καθένας και κάθε μία από εμάς είναι ένας αρχιερέας, ο οποίος τελεί τη λειτουργία μέσα στο βάθος της καρδιάς του και φοράει τα ιερά του άμφια όταν λατρεύει τον Θεό, “εν πνεύματι και αληθεία”».

